

A Pécsi Ítéltábla a Kutas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kutas Péter ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Visegrády Zoltán ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt a Törvényszéken indított perében a 2014. június 16. napján kelt 10. sorszámú ítélet ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperesnek elsőfokú perköltségben való marasztalását, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Mellőzi az alperesnek az állam javára le nem rótt kereseti eljárási illetékben való marasztalását, a felperes által az államnak fizetendő le nem rótt kereseti eljárási illeték összegét 36.000 (harminchatezer) forintra felemeli, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított - a fellebbezés elbírálása szempontjából jelentős - tényállás szerint D. Város Önkormányzata Képviselő-testületének 2012. február 23. napi ülésén a második napirendi pont általánostól eltérő tárgyalása közben a felperes, D. Város polgármestere megadta a szót K. B. képviselőnek. Ezt követően az alperes szókérés nélkül megjegyezte: „nem szólhat hozzá K. B. ". A felperes azonban lehetőséget adott a képviselőnek a hozzászólásra, akinek a felszólalása alatt az alperes - ugyancsak szókérés nélkül - megjegyezte: „az, aki esküje ellenére törvényellenesen vezeti D. város testületi ülését, az minimum szélhámos".

A felperes a 2011. november 24-ei képviselő-testületi ülés elé terjesztett 2012. évi költségvetési koncepciót visszavonta, és egy általa készített új koncepciót 2011. november 30. napján az esti órákban feltöltött D. város honlapjára. Az új koncepció a december 8-ai testületi ülés napirendjén szerepelt.

A képviselő-testület 2012. február 23. napi ülésén a harmadik napirendi pont tárgyalása során a felperes felszólalására az alperes a következőket mondta: „Iskolapéldáját láthatták a cinikus demagógiának, a tudatos hazugságnak. Aki figyelte az önkormányzati eseményeket, nagyon jól tudja, hogy a koncepció elfogadásának nem ez volt a tétje. Törvényi előírás van arra, hogy a koncepciót hogyan, kinek, mikor kell benyújtania, ezt a törvényt akkor felperes tudatosan megszegte.”

D. város képviselő-testülete a felperessel szemben fegyelmi eljárást indított három pontban megjelölt kötelezettségszegés miatt. Ezek közül az egyik felperesnek felrótt magatartás az ülésvezetésre vonatkozó szabályok megszegése volt. A Törvényszék 10.Mf./4. számú végzésében a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M./16. számú - a 83/..... számú fegyelmi büntetést kiszabó határozatot hatálytalanító - ítéletét hatályon kívül helyezte, és a pert megszüntette, arra figyelemmel, hogy az önkormányzat képviselő-testülete a munkaügyi per tárgyát képező fegyelmi büntetést tartalmazó határozatát visszavonta.

D. Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a felperessel szemben fegyelmi eljárást indított arra figyelemmel is, hogy a költségvetési koncepció előterjesztésére vonatkozó jogszabályi előírásokat figyelmen kívül hagyta. A felperes a 24/..... Kt. számú határozat mellékletébe foglalt fegyelmi határozatot keresettel támadta. A Törvényszék 10.Mf./5. számú ítéletével a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M./5. számú ítéletét megváltoztatva a képviselő-testület által hozott fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezte.

A Megyei Bíróság 5.B./44. számú ítéletével a felperest bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében, ezért pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatva a felperes bűnösségét megállapította 2 rendbeli, részben folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében is, és ezért, valamint a hivatali visszaélés büntette miatt a felperest halmazati büntetésként kettő év, végrehajtásában három év év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. A Kúria 2012. január 24. napján kelt B.Har.III./6. számú ítéletével az ítélet az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, a sikkasztás büntetése értékelt cselekményeket felbujtóként elkövetettnek minősítette, a felperest előzetes mentesítésben részesítette, egyebekben pedig a másodfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

A 2013. október 24. napján tartott képviselő-testületi ülésen az alperes az alábbiakat nyilatkozta: „Sz. L.-ot a bíróság 2 év börtönre ítélte sikkasztásért, 2 év börtönre 3 évre felfüggesztve, hivatali hatalommal való visszaélésért”. A 2012.

szeptember 13-ai ülésen jegyzőkönyvezett alperesi állítás: „Nem én vagyok börtönre ítélve”. A 2012. december 14-ei ülésen tett alperesi nyilatkozat: „Máshol nincs börtönre ítélt polgármester”.

A felperes keresetében jó hírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását kérte az alábbi tényállítások miatt:

I.

„Szélhámos ez az ember. Nem polgármester az, aki esküje ellenére törvényellenesen vezeti D. Város testületi ülését, az minimum szélhámos”.

II.

„Iskolapéldáját láthatták a cinikus demagógiának, a tudatos hazugságnak. Aki figyelte az önkormányzati eseményeket, nagyon jól tudja, hogy a koncepció elfogadásának nem ez volt a tétje. Törvényi előírás van arra, hogy a koncepciót hogyan, kinek, mikor kell benyújtania. Ezt a törvényt akkor felperes tudatosan megszegte.”

III.

Álláspontja szerint a jó hírnevét sérti az is, hogy az alperes az elítéléséről az előzetes mentesítést elhallgatva számolt be. A mentesített személynek ugyanis nem kell számot adnia az elítélésről, és az ítélethozatal időpontjától büntetlen előéletűnek minősül.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, állítva, hogy a felperes által sérelmezett valamennyi kijelentésével politikai álláspontját fogalmazta meg, melyek a felperes jó hírnevének megsértésére nem voltak alkalmasak. Utalt arra is, hogy D. városában a képviselő-testületi üléseken rendkívül rossz hangulat alakult ki, a felperes részéről is több alkalommal elhangzottak az ő irányában sértő kijelentések.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát D. Város Önkormányzata 2012. február 23. napján tartott képviselő-testületi ülésén tett alábbi kijelentéseivel:

„Az aki esküje ellenére törvényellenesen vezeti D. Város testületi ülését az minimum szélhámos”,

„Törvényi előírás van arra, hogy a koncepciót hogyan, kinek, mikor kell benyújtania, ezt a törvényt akkor felperes tudatosan megszegte”, továbbá

azokkal a kijelentéseivel, amelyeket D. Város Önkormányzatának 2012. szeptember 13. napján, 2012. december 14. napján, 2013. október 24. napján tartott képviselő-testületi ülésein tett azzal a tartalommal, hogy a felperes börtönre ítélt polgármester.

Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, kötelezte, hogy tizenöt nap alatt juttasson el a TV címére a fenti jogsértés tényét magában foglaló, és a jogsértésért sajnálkozását kifejező nyilatkozatot a törvényszék ítéletére utalással, és kérje annak a www.....hu <<http://www.....hu/>>. honlapon való nyolc napon belüli megjelentetését. Az alperest kötelezte 200.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és rendelkezett az elsőfokú eljárás költségeinek viseléséről.

Határozatának indokolása szerint a keresetlevélben elsőként megjelölt tényállításnak az volt a lényegi sérelmezett része, hogy a felperes törvényellenesen vezeti a testületi ülést. A munkaügyi per jogerős határozata szerint azonban az ülésvezetési szabályok megszegése miatt nem történt meg a felperes fegyelmi elmarasztalása, miután az e tárgyban hozott munkáltatói nyilatkozat visszavonására, és a felperes ahhoz történt hozzájárulására figyelemmel a fegyelmi határozat a felek akaratából hatályát veszítette. Az alperes tehát nem tudta bizonyítani annak a 2012. február 23. napi képviselő-testületi ülésen tett állításának a valóságtartalmát, hogy a felperes törvényellenesen vezeti D. város képviselő-testületének ülését. A kijelentés a hozzáfűzött jelzőre figyelemmel hírnévrontó jelleget is hordozott, a „szélhámos ez az ember” kitétel ugyanis alkalmas arra, hogy a polgármester felperest a közvélemény előtt rossz színben tüntesse fel. A felperes nem vitásan közszereplő, azonban esetében is kíváncsi, hogy az őt ért kritikának legyen valóságalapja.

A 2012. február 23. napi képviselő-testületi ülésen jegyzőkönyvbe foglalt másik sérelmezett állítás kapcsán az alperes ugyancsak nem tudta bizonyítani annak valóságtartalmát. A munkaügyi per jogerős ítéletének indokolásából megállapíthatóan a költségvetési koncepció előterjesztésével kapcsolatban vitatott jogértelmezési kérdés volt a polgármester adott helyzetben tanúsított magatartása. A munkaügyi jogvita jogerős határozata viszont nem tartotta jogsértőnek a felperes által alkalmazott előterjesztési módot, és úgy foglalt állást, hogy a polgármester a jogszabályban megállapított határidőn belül a képviselő-testület szervezeti és működési szabályzatában meghatározottak szerint a képviselő-testületnek benyújtotta a költségvetési koncepciót.

A felperes jó hírnevét sértőnek ítélte az elsőfokú bíróság az alperes azon kijelentését is, hogy a felperes börtönre ítélt polgármester. A Kúria ugyanis a felperest előzetes mentesítésben részesítette, így a felperes elvárhatja bárkitől, hogy ne kelljen számot adnia arról a büntető elítéléséről, amelynek kapcsán a bíróság a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól előzetes mentesítésben részesítette. E körülmény elhallgatása és csak az elítélés tényének közlése alkalmas a felperes jóhírnevének csorbítására. Az elsőfokú bíróság a jogsértés megállapítása mellett az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, elégtételadásra kötelezte, és marasztalta 200.000 forint nem vagyoni kártérítésben. További, a fellebbezéssel nem érintett jogsértés tekintetében a keresetet elutasította, és erre is figyelemmel rendelkezett az elsőfokú eljárásban felmerült költségek viseléséről.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, és a kereset teljes elutasítása érdekében az alperes fellebbezett. A fellebbezésben megismételte azt az álláspontját, hogy a per tárgyává tett kijelentések politikai véleményét tükrözik, és a felperes, mint közszereplő a fokozottabb bírálatot, kritikát is elviselni köteles. Ezen túlmenően a közlések sem sértőnek, sem pedig valótlanak nem tekinthetők. A I. pontban foglalt kijelentéssel kapcsolatosan kifejtette, hogy az általánostól eltérő tárgyalás esetén vitának, kérdésnek és hozzászólásnak helye nincsen, bármilyen kérdés, hozzászólás csak írásban tehető meg. A felperes azonban a jegyző

többszöri felszólítása ellenére sem tartotta meg az ülés vezetésére vonatkozó szabályokat, amelyet egyébként maga is elismert a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt. A testületi ülésen egy városvezető politikai eljárását minősítve, morális fenntartásait hangoztatva nevezte őt politikai szélhámosnak, amely az általános politikai közbeszédben nem kirívó és nem szokatlan, főleg egy olyan polgármesterrel szemben, aki reá nézve a személyiségét sokkal súlyosabban sértő kijelentéseket tett. A II. pontban idézett közléssel összefüggésben utalt a fegyelmi bizottság 2012. január 31. napján hozott határozatára, amelyben megállapította a felperes vétkességét a költségvetési koncepció előterjesztésével kapcsolatban. A sérelmezett kijelentést 2012. február 23. napján tette, így alappal gondolhatta úgy, hogy a koncepciót nem a jogszabálynak megfelelő időben, nem a megfelelő módon terjesztette be a felperes. Véleménye szerint a jogszabályban megállapított november 30-ai időpontot be kell tartani, a testület pedig nem tagjainak számtani összege, hanem egy formálisan összeült, határozatképes testület, amely elé úgy kerülhet valamely előterjesztés, hogy a napirendre való felvétel után lehetőség van kérdésre, vitára és hozzászólásra. A III. pontban foglalt „börtönre ítélt” polgármester kijelentésekkel kapcsolatban nem vitatta, hogy a felperes előzetes mentesítésben részesült, és nem kell számot adnia a büntető elítélésről. Ettől függetlenül azonban tény, hogy felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték, melynek fokozata börtön. Köztudomású tény is egyébként a felperessel szemben hozott bírósági határozat, amely televízióban, írott sajtóban is napokon át megjelent. Azzal, hogy nem ismertette az ítélet teljes rendelkező részét, nem tüntette fel a felperes elítélését hamis színben.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást - a fellebbezéssel érintett körben - helyesen állapította meg, abból azonban a másodfokú bíróság eltérő jogi következtetéseket vont le.

Az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 8.§-a alapján a jogsértés idejére figyelemmel még alkalmazandó 1959. évi Ptk.78.§-ának (2) bekezdése szerint a jó hírnév sérelme más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tény állításával, híresztelésével, vagy való tény hamis színben való feltüntetésével valósítható meg. Az értékítélet (vélemény, bírálat, jellemzés) csak akkor eredményezheti a jó hírnév sérelmét, ha közvetlenül vagy közvetetten tényállítást fejez ki, olyankor tehát, amikor valótlan tényállításokon alapszik, nyíltan vagy burkoltan ilyen tényállítást tartalmaz, továbbá ha megtévesztő jellegű, téves következtetés levonására ad alapot. A kritériumokat ki nem merítő értékítélet - azaz a való tényekből levont következtetés - nem vezethet a jó hírnév sérelméhez, még akkor sem, ha mások nézeteivel ellentétes tartalmat hordoz. (BDT 2006.1376.). Az ember becsülete pedig

(1959.évi IV. törvény 76.§-a) az olyan vélemény, bírálat, illetve értékítélet által sérül, amely kifejezőmódjában indokolatlanul sértő, bántó vagy lealázó.

Az elsőfokú eljárásban sem volt vitatott, hogy az alperes a per tárgyát képező, az I. és II. pontban foglalt kijelentéseket **D. Város Önkormányzata Képviselő-testületének** ülésein, a város politikai közéletében polgármesterként aktív szerepet játszó, és így politikai közszereplőnek minősülő felperes hivatali működésével kapcsolatosan tette.

A közszereplők bírálatával összefüggő véleménynyilvánítási ügyekkel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság több határozatában is {36/1994.(VI.24.) AB határozat, 13/2004.(IV.18.) AB határozat, 5/2015.(II.25.) AB határozat} rámutatott arra, hogy a társadalmi és politikai folyamatokban való megalapozott részvétel lehetőségét a véleménynyilvánítás szabadsága biztosíthatja a közügyekről szóló információtovábbítás, a tájékozódás és a véleményalkotás szabadságán keresztül. A közéleti véleménynyilvánítás lehetősége annak tartalmára tekintet nélkül részesül védelemben, abból a célból, hogy a politikai közösség valamennyi tagjának esélye és joga lehessen a közügyeket érintő kérdések szabad vitatásához. A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A véleménynyilvánítás és a szólásszabadság határainak megvonásánál azonban indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, a tények meghamisítására azonban a védelem nem vonatkozik. A véleménynyilvánítás és a tényállítás közötti határeseteket az úgynevezett értékítélettel terhelt tényállítások jelentik, amelyek ugyancsak véleményszabadság magas szintű védelmét élvezik. Szintén a véleményszabadság oltalma alatt állnak az erős, túlzó jellegű kritikát megfogalmazó és polemikus stílusban megírt, ámde vékony ténybeli alapon nyugvó értékítéletek.

Az Alkotmánybíróság azt is hangsúlyozta, hogy a politikai diskurzusokhoz és közéleti vitákhoz hozzátartozik a közügyek alakításában résztvevő személyek nyilvános bírálata is. A közügyek szabad vitatása szükségszerűen együtt jár a közügyek formálóinak, vagyis a közszereplők ebbéli tevékenységének, adott esetben akár éles hangú vagy túlzó kritikáival, illetve nézeteik hitelességének megkérdőjelezésével, szabad cáfolatával és bírálatával.

A bírói gyakorlat által is irányadónak tekintett alkotmánybírósági határozatokban, illetve a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróságnak is elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett kijelentések az alperes véleményét, értékítéletét tükrözik-e, vagy konkrét tényállítást tartalmaznak.

I.

A képviselő-testület a 2012. február 23. napi ülésén a második napirendi pontban az általánostól eltérően tárgyalta az önkormányzat tulajdonában lévő lakások és helyiségek bérletére vonatkozó szabályokról szóló 43/2006.(XII.20.) Önkormányzati rendelet módosítását.

D. Város Önkormányzata Képviselő-testületének szervezeti és működési szabályzata 28.§-ának 7(a.) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy amennyiben az előterjesztésben foglalt javaslatot az azt megtárgyaló bizottság, több bizottság feladatkörébe tartozó előterjesztés esetén valamennyi bizottság módosítás nélkül elfogadásra javasolja, vagy a módosító javaslatuk azonos, a napirend elfogadását megelőzően a képviselő-testület bármely tagja kezdeményezheti, hogy a napirendi pont tárgyalására az általánostól eltérően, kérdés feltevése és vita nélkül (általánostól eltérő tárgyalás) kerüljön sor. A szervezeti és működési szabályzat 32/A.§-ának (2) bekezdése szerint az általánostól eltérő tárgyalás esetén a 31.§-ban és a 32.§-ban foglaltak nem alkalmazhatók, a települési képviselő írásban benyújtott kérdésért írásban kell megválaszolni az ülést követő tizenöt napon belül.

A képviselő-testület üléséről készült jegyzőkönyvből megállapíthatóan a szervezeti és működési szabályzat e szakaszainak értelmezésével, elsősorban a hozzászólások megengedhetőségével kapcsolatban az ülésen vita bontakozott ki, amelyben több képviselő is kifejtette véleményét. **N. R.** képviselő úgy ítélte meg, hogy a szervezeti és működési szabályzat hivatkozott szakaszaira figyelemmel hozzászólásra nincsen lehetőség, míg a felperes a szervezeti és működési szabályzatot nevetségesnek találta, és az Alaptörvényben rögzített szabad véleménynyilvánításhoz való jogra utalással azt hangsúlyozta, hogy a d.-iak érdekében minden esetben, amikor kell, el fogják mondani a véleményüket és módosító javaslataikat. **T. Gy.** képviselő a felpereshez csatlakozva a szervezeti és működési szabályzatot szerencsétlennek, és **D.** város polgárai érdekét sértőnek minősítette.

Ebben a vitában hangzott el az alperes per tárgyát képező I. pontban idézett nyilatkozata, amelyben a felperes perben sem vitatott magatartását (az általánostól eltérő tárgyalás során hozzászólások engedése) a szervezeti és működési szabályzat előírásai alapján értékelve arra a következtetésre jutott, és annak a véleményének adott hangot, hogy a felperes ülésvezetése sérti a hatályos rendelkezéseket, a felperes esküje ellenére törvényellenesen vezeti **D.** város testületi ülését. A felperes a hivatali működésével kapcsolatosan kifejtett véleményt, mint az alperes való tényekből levont, önkényesnek nem tekinthető, és az ésszerű gondolkodás szabályaival ellentétben nem álló következtetésen alapuló negatív értékítéletét - annak helyességétől függetlenül - közszereplői statusából is következően elviselni tartozik, azzal kapcsolatosan jogvédelmet sikerrel nem igényelhet.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes kijelentését a hozzáfűzött „szélhámos” jelző sem teszi jogsértővé. A nem vitásan negatív jelentés tartalommal bíró, a jellemzett személy hozzá nem értésére, gátlástalanságára utaló, de a közéletben a politikai ellenfelek által is gyakran használt kifejezés - különösen a D. város képviselő-testületi ülésein kialakult hangnem és stílus mellett - lekicsinylőnek, megalázónak, a felperest emberi mivoltában sértőnek nem tekinthető. Kétségtelen tény, hogy valamely kifejezés jogsértő jellegének megítélésakor a társadalmilag elfogadott értékítélet jelenti a kiindulási alapot. Ahogy azonban az írott formában elkövetett jogsértések esetén is figyelemmel kell lenni a szöveggörnyezetre, úgy verbális jogsértésnél sem lehet eltekinteni a közlés körülményeitől, így az adott beszélgetés vagy vita stílusától, hangnemétől, és a közlésnek a folyamatban játszott szerepétől.

II.

A képviselő-testület ülésének jegyzőkönyvéből, de a rendelkezésre álló munkaügyi per irataiból is megállapíthatóan a harmadik napirendi pont tárgyalásával kapcsolatosan szintén egy jogértelmezési vita kapcsán hangzott el az alperes II. pontban foglalt kijelentése. Az ismertetett tényállás szerint a 2011. november hó 24-ei testületi ülés napirendjén szereplő költségvetési koncepciót a felperes visszavonta, majd egy általa készített új költségvetési koncepciót november 30-án az esti órákban feltöltött D. város honlapjára. A perbeli időszakban hatályos államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 70.§-a úgy rendelkezett, hogy a jegyző által elkészített, a következő évre vonatkozó költségvetési koncepciót a polgármester november 30-ig benyújtja a képviselőtestületnek. Az idézett jogszabályi rendelkezés alapján vitatott volt, hogy a jegyző által elkészített költségvetési koncepció képviselő-testületnek való benyújtása magában foglalja-e a polgármesternek azt a jogát, hogy a költségvetési koncepciót átdolgozza, illetve a határidőben történő benyújtás megvalósult-e azzal, hogy a koncepciót az egyes képviselő-testületi tagok rendelkezésére bocsátották.

A per tárgyává tett II. pontban foglalt kijelentésével az alperes ezúttal is annak a meggyőződésének adott hangot - támaszkodva a fegyelmi eljárásban hozott határozat megállapításaira is -, hogy a költségvetési koncepció benyújtására vonatkozó törvényi előírásoknak a felperes nem tett eleget. Kijelentése ebben az esetben is a való tényekből levont, önkényesnek, ésszerűtlennek nem tekinthető következtetés, a felperes hivatali működésével kapcsolatosan kifejezésre juttatott negatív értékítélet, amelynek közlésével a korábban már kifejtettek szerint jogsértést annak ellenére nem követett el, hogy a Törvényszék jogerős döntésében - az elsőfokú bíróságtól eltérően - a felperes eljárását nem találta az államháztartási törvény idézett rendelkezésébe ütközőnek.

III.

A felperes keresetében azt is sérelmezte, hogy az alperes, bár utalt az elítélésére, elhallgatta a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesülését.

Az irányadó tényállás szerint a felperest hivatali visszaélés és felbújtóként elkövetett sikkasztás büntette miatt kettő év, végrehajtásában három év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélték, egyben előzetes mentesítésben részesítették.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 98.§-ának (2) bekezdése szerint a mentesítés folytán - törvény eltérő rendelkezése hiányában - az elítelt mentesül a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A (2) bekezdés értelmében a mentesített személy büntetlen előéletűnek tekintendő, és - törvény eltérő rendelkezése hiányában - nem tartozik számot adni olyan elítélésről, amelyre nézve mentesítésben részesült.

A mentesítés, mint sajátos reszociatív intézmény lényege, hogy annak beálltával az elítéltnak újból lehetősége nyílik mindazon jogok megszerzésére és gyakorlására, amelyekhez a büntetlen előéletű állampolgároknak joguk van. A mentesítés azonban nem utólagos ártatlanságot állapít meg, a bűncselekmény elkövetését nem teszi meg nem történné. Annak közlése, hogy a felperes a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól mentesült - amely a fent kifejtettek szerint a bűncselekmény elkövetését nem teszi semmissé - a felperes személyének megítélése szempontjából jelentős információt nem szolgáltatott volna, különös tekintettel arra, hogy az elítélés alapjául szolgáló cselekményekről, és - annak kapcsán, hogy a felperes a polgármesteri tisztséget az elítélés ellenére továbbra is betöltötte - az előzetes mentesítés tényéről, és annak mibenlétéről a képviselő-testület, illetve D. város és környéke közügyek iránt érdeklődő közönsége megfelelő és teljes körű ismeretekkel rendelkezett.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérően a jogsértést a per tárgyává tett, és a fellebbezéssel érintett egyik kijelentés tekintetében sem állapította meg, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet teljes egészében elutasította.

A másodfokú bíróság döntése folytán a felperes mind az első-, mind a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg. A másodfokú döntésre figyelemmel mellőzni kellett az alperesnek kereseti eljárási illetékben való marasztalását, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a felperest kellett kötelezni az ügy tárgyi illeték-feljegyzési jogára figyelemmel le nem rótt kereseti és fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Pécs, 2015. február 26.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k.
előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró

A kiadmány hitelül: